

**Natalia Kozicka, uczennica 4 klasy Szkoły Podstawowej nr 341 w Warszawie,
nauczycielka, pani Agata Gajewska**

Warszawska włóczęga łośia

W parku, zwanym Kampinosem, mieszkał bardzo młody łoś,
Dnia pewnego wyczuł nosem, że tej zimy ma już dość.
Co z tą wiosną? – myśli sobie. Gdzie są pędy, liście, trawa?
W brzuchu pusto, ciągle burczy, więc przydałaby się strawa.
I wyruszył łoś na północ szukać jakiś śladów wiosny,
Szybko dotarł przez Łomianki do spokojnych brzegów Wisły.
Rzeka ta, choć bardzo stara, płynie wartko od stuleci,
W całej Polsce jest najdłuższa, wiedzą o tym nawet dzieci.
Łoś zanurzył nogi w wodzie i popłynął nurtem Wisły,
Z prawej strony miał Bielany, z lewej pola Pelcowizny.
Potem widział ZOO, Park Fontann, Stare Miasto i bulwary,
Minął Centrum Kopernika, wyszedł z wody wprost w szuwary.
Przetarł oczy ze zdumienia, bo nie widział nigdy plaży,
Żółtym piaskiem się zachwycił i widokiem, jak z pejzaży.
Potem przebiegł przez ulicę wprost pod Stadion Narodowy,
Wielu ludzi go widziało, bo był koncert hard rockowy.
Wnet podali w wiadomościach, że po mieście łoś się włóczył,
A on sam, do dzisiaj nie wie, jak do Kampinosu wrócił.
I choć wiosny nie odnalazł, to się zbytnio nie frasował,
Bo Warszawę widział z bliska, więc wycieczki nie żałował.
Wczesną wiosną, całe lato, do jesiennych pierwszych liści,
Tętni życie w całym mieście i już nad brzegami Wisły.
Można w rzeczny rejs się udać lub poszukać swej oferty
Na pokazy, przedstawienia, gry, zabawy i koncerty.
Od zarania naszych dziejów Wisła była najsłynniejsza,
Rozkwitały przy niej miasta i przyroda najpiękniejsza.
Żeglowali nią flisacy, wyruszali w rejs turyści,
Połączyła całą Polskę, pokochali ją artyści.
Mimo wojen i powodzi płynie Wisła bez wytchnienia,
Bliska sercu jest i ważna dla każdego pokolenia.
Dzisiaj chcemy o nią zadbać i przywrócić wodne szlaki,
Tak, by łoś już z dala, ujrzał nadchodzącej wiosny znaki.